

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3604/93

af 13. december 1993

om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang til traktatens artikel 104 A

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forbuddet i traktatens artikel 104 A mod privilegeret adgang til finansielle institutioner er et vigtigt middel til at sikre, at den offentlige sektors finansiering underkastes markedsmekanismernes disciplinerende virkninger og bidrager dermed til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud; forbuddet lignestiller desuden medlemsstaterne for så vidt angår den offentlige sektors adgang til finansielle institutioner;

Rådet bør fastlægge definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet;

medlemsstaterne og Fællesskabet skal handle under hensyntagen til princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence;

især kan denne forordning ikke vedrøre struktureringen af de markeder, som er i overensstemmelse med nævnte princip;

denne forordning har ikke til formål at hindre driften af offentlige finansielle institutioner, når dette sker i overensstemmelse med dette princip;

ifølge traktatens artikel 104 A er foranstaltninger, hvorved der gives privilegeret adgang, forbudt; der bør præciseres, hvilke former for handlinger der omfattes af dette forbud; forpligtelser, som finansielle institutioner frit aftaler inden for kontraktforhold, kan uden tvivl ikke blive omfattet;

ifølge nævnte artikel kan tilsynsmæssige hensyn begrunde undtagelser fra dette principielle forbud; tilsynsmæssige hensyn kan imidlertid ikke påberåbes med det sigte at indføre en skjult privilegeret adgang ad lovgivningsvej eller administrativt;

offentlige foretagender er omfattet af forbuddet; disse er defineret i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af

25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder ⁽³⁾;

finansielle institutioner, navnlig kreditinstitutter, kan af pengepolitiske hensyn være nødt til at ligge inde med tilgodehavender hos Den Europæiske Centralbank og/eller de nationale centralbanker;

Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan ikke som offentlige myndigheder træffe foranstaltninger, der giver privilegeret adgang; de regler for tilvejebringelse af eller pantsætning af gældsinstrumenter, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker, må ikke benyttes til at omgå forbuddet mod privilegeret adgang;

for at forhindre enhver omgåelse af forbuddet skal definitionerne i fællesskabsretten af de forskellige former for finansielle institutioner suppleres med en angivelse af de institutioner, der beskæftiger sig med finansielle aktiviteter, men som endnu ikke har været genstand for harmonisering på fællesskabsplan som f.eks. tredjelandes filialer, holding- eller factoringselskaber, ikke samordnede investeringsinstitutter, pensionsfonde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I traktatens artikel 104 A forstås ved »enhver foranstaltning, hvorved der gives privilegeret adgang« enhver lov eller administrativ bestemmelse eller enhver bindende retsakt vedtaget som led i udøvelsen af offentlig myndighed, som

— forpligter finansielle institutioner til at erhverve eller ligge inden for fordringer på fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne (i det følgende benævnt »den offentlige sektor«), eller

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 1. 12. 1993, s. 7, og EFT nr. C 340 af 17. 12. 1993, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993 og afgørelse af 2. december 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. L 195 af 29. 7. 1980, s. 35. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/84/EØF (EFT nr. L 254 af 12. 10. 1993, s. 16).

— medfører skatte- eller afgiftsmæssige fordele, som kun kan komme finansielle institutioner til gode, eller medfører økonomiske fordele, som ikke stemmer overens med markedsøkonomiske principper, med sigte på at fremme finansielle institutioners erhvervelse eller besiddelse af fordringer af nævnte art.

2. Følgende betragtes ikke som foranstaltninger, hvorved der gives privilegeret adgang:

— finansieringsforpligtelser på særlige vilkår i forbindelse med socialt boligbyggeri, som bl.a. kan omfatte en forpligtelse til at centralisere midler hos offentlige finansielle institutioner, når vilkårene for finansiering af det sociale boligbyggeri i den offentlige sektor er de samme som dem, der gælder for samme former for finansiering, som til samme formål ydes til private låntagere

— forpligtelsen til at centralisere midler hos et offentligt kreditinstitut, for så vidt dette krav pr. 1. januar 1994 er en integreret del af et særligt net af kreditinstitutter, eller en opsparingsordning, der specifikt henvender sig til private husholdninger og har til formål at skabe finansiell sikkerhed for hele nettet eller ordningen. Anvendelse af sådanne centraliserede midler skal være underlagt det pågældende offentlige kreditinstituts ledende organer og skal ske i overensstemmelse med princippet om markedsøkonomi med fri konkurrence

— finansieringsforpligtelser i forbindelse med lån til udbedring af skader forårsaget af katastrofer, såfremt vilkårene for finansiering heraf ikke er bedre, når skaderne er lidt af den offentlige sektor, end når de er lidt af den private sektor.

Artikel 2

I traktatens artikel 104 A forstås ved »tilsynsmæssige hensyn« de hensyn, som danner grundlaget for de nationale love og administrative bestemmelser eller foranstaltninger, der er baseret på eller er forenelige med fællesskabsretten, og som tager sigte på at fremme de enkelte finansielle institutioners soliditet for derved at styrke stabiliteten i det finansielle system som helhed og beskytte de finansielle institutioners kunder.

Artikel 3

1. I traktatens artikel 104 A forstås ved »offentlige foretagender« enhver virksomhed, på hvilken staten eller andre lokale administrative enheder direkte eller indirekte kan have en bestemmende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de regler, der gælder for den pågældende virksomhed.

Bestemmende indflydelse antages at foreligge, når staten eller andre lokale administrative enheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed:

a) besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital, eller

b) råder over mere end halvdelen af de stemmer, som er knyttet til kapitalandele, som virksomheden har udstedt, eller

c) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

2. Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 104 A anses Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker ikke for at indgå i den offentlige sektor uanset deres pligt til som offentlige myndigheder at undlade at træffe foranstaltninger, som indebærer en privilegeret adgang.

3. Ved »nationale centralbanker« forstås medlemsstaternes centralbanker samt Institut monétaire luxembourgeois.

Artikel 4

1. I traktatens artikel 104 A forstås ved »finansielle institutioner«:

— kreditinstitutter som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾

— forsikringselskaber som defineret i artikel 1, litra a) i direktiv 92/49/EØF ⁽²⁾

— forsikringselskaber som defineret i artikel 1, litra a), i direktiv 92/96/EØF ⁽³⁾

— investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 85/611/EØF ⁽⁴⁾

— investeringsselskaber som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/22/EØF ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30). Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT nr. L 360 af 9. 12. 1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3). Direktivet er ændret ved direktiv 88/220/EØF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1988, s. 31).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer (EFT nr. L 141 af 11. 6. 1993, s. 27).

— alle andre foretagender eller institutioner med aktiviteter af tilsvarende art som de selskaber, der er nævnt i de ovenstående led, eller hvis hovedvirksomhed består i erhvervelse af beholdninger af finansielle aktiver eller omdannelse af finansielle fordringer.

regnskabssystem, eller såfremt deres hovedaktivitet er at virke som finansiell agent for det offentlige, samt

— institutioner, som er en del af det offentlige som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem, eller hvis passiver i deres helhed udgør en statsgældspost.

2. Følgende institutioner indgår ikke i ovenstående definition af finansielle institutioner:

— postvæsenets finansielle tjenester, såfremt der indgår i det offentlige som defineret i det europæiske national-

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1993.

På Rådets vegne

Ph. MAYSTADT

Formand